

Frögde-qwäde, wid theras kongl.
majestäters, Swea rikes
allernådigste konun...

National Library
of Sweden

1772

GUSTAF III

9. 10. 11. 12.
1772
1700-1829
FOL

Frögde = Swåde,

Wid

Sheras Kongl. Majestäters,

Swea Rikes

Allernådigste Konungs,

GUSTAF Then III:djes

och

Allernådigsta Drottning,

SOPHIA MAGDALENAS

Sögtideliga Kröning,

Som skedde i Stockholm then 29 Maji 1772,

Allerunderdånigst

Sjungit

af

Alt Hjerta.

STOCKHOLM,
TRYCKT HOS PETER HESSELBERG 1772.

STOCKHOLM

STOCKHOLM

STOCKHOLM

STOCKHOLM

GUSTAF

STOCKHOLM

STOCKHOLM

SOPHIA MAGDALENA

STOCKHOLM

STOCKHOLM

STOCKHOLM

STOCKHOLM

STOCKHOLM

STOCKHOLM

STOCKHOLM

STOCKHOLM

STOCKHOLM

The Strålar, som wi sedt i wåta skyar flyta,
Och, genom Sorge-måln, til allmän Tröst frambryta,
Uppfylla nu i Dag med öppen Glants vårt Hopp:
Wid Sweas Horizont går Rikets Sol nu opp.

* * *

Wår frögd, med swarta flor nog hastigt öfwerdragen,
Blef wänd i bitter gråt, om astoneu af dagen,
Eå wår Utwalde Sol til Högden åter gick,
Then Riket, Tjugu År, med glädje låna fick.

* * *

Men thenne Morgonstund wår sorg i frögd omwänder,
Eå Himlens rika Nåd, i stället, klart uptänder
En lika Dyrbar Eld, utaf hwaras lustwa kraft,
Wi redan stora Prof med all förundran hafst.

* * *

Når Phœbi ögnakast then sköna Venus följa,
Som ej för honom kan sin höga fågring dölja;
Eå fågnar thet en hwar, at finna thesa Ewå,
Uti gemensam Pragt, med största klarhet gå.

* * *

Doct gläder mer, at se vårt Riks-Klenod och Smycke,
The Öppra Stjernors Pris, som wunnit Gudars Tycke,
I Heligt, fjärt Förbund ärfölja Rikets Sol,
At samfält hugna oss och pryda Nordens Pol.

* * *

Thet frögdar måst, at få, i Glantsen af Them Båda,
Thet Stora, Höga Par frå låga dalar ståda,
Som, i förenad kraft af dubbla Strålars sken,
Kan lifwa up en död och tränga genom sten.

* * *

Swad Fågnad hörs ej nu? At Thesta Diademer
Hår glimma jämt och samt, når doct Planet-Systemer
Ej sällan gömma bort sin glants i mörka skyn,
Tills Lusten, åter klar, framgår then för wår syn.

Swad

Hwad Glädje? At vår Kung, then Purpuröda Solen,
Sin tunga Krona tar, at frä then Gyltne Stolen
Och Thronens klara Högd bestråla Swea Land,
Och sprida Nåd och Hjelp med sin högst milda Hand.

* * *
Hwad Tröst? At Hans Gemål, vår Drottning, ej will stona
Sitt Hustrud för Besvär af en förgånglig Krona,
Som Hon nu wärdes ta, at gjöra Swea nögd;
Men lyser Sjelf af Nåd, till hela Rikets frögd.

* * *
Hwad Hugnad? At wi ha i Theras Majestäter
En Öwärdertig Skatt, som minnet ej förgäter:
Vår Kung, Han är vår Far, vår Drottning är vår Mor;
Om Barnen lida nöd, är Hjelpen dubbelt Stor.

* * *
The starka Band, som Gud til alla Stånd udelat,
Ej eller hafwa of i falla Norden felat:
Vår wördnad för vår Kung, vår kärlek för vår Far,
För Rikets Hulda Mor, sin like näpplig har.

* * *
Bed Swea! Bed nu Gud, at Theras Krönta Hjesar,
Wid alt sitt Nit om Tig, som mer, än Kronan, präjsar,
Ej tröttna therutas, at hielpa Tig ur nöd;
Men städse blifwa till et Fast och Mäktigt Stöd!

* * *
Gud låte GUSTAF på sin Arfda Thron Regera,
Och med SOPHIA, sin Utwalda Skatt, Florera,
I all Lycksalighet, beständig Ro och Frid,
Samt en för Allmänt Wäl högst god och önskelig tid!!!

* * *
Wi sluta med then Bön, som Josua of lärde,
När han för Israel en wigtig Sak begärde:
Gud låte Sweas Sol, till sitt och vårt behag,
Få en Öwanligt Lång och Gäll Regerings Dag!!

* * *
Och sist i följe af then Sköna Riks-Planeten,
Från Nordens Högder gå till högsta Härligheten,
At thet i ewig Glants och ewig Klarhet stå,
Och såsom Solar opp; men aldrig nedergå!!!

—————
Såsom Solen i ewig klarhet står,
Och aldrig nedergår, men alltid opp;
Såsom den ewige Rikets Gull och Råd,
Såsom den ewige Rikets Gull och Råd.